

[RUMIENIUCHNO *av*

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w rumienieć oraz -o).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. rumiano.

Intens. od „rumiano” ‘złocistobrzowo’: Certy z okuńmi vpiec rumieniuchno/ Węgorz do iuchy coby był kruchuchno. BielawMysł F2 (Linde s.v. rumiano).

JR